

bltve iagttaget noget mere Billighed mod de Arbeidsberettigede. Jeg tror, at et saadant Endringsforslag maaffee ganske simpelt kunde formuleres saaledes, at man beholdt Loven som den er, naar man blot, istedetfor at det hedder: „foraauidt Aflosningssummens Størrelse til den Tid er bestemt“, forandrede det til, at Aflosningssummens Størrelse skulde være bestemt inden Midten af Marts, s. Er. den 15de Marts. Man vilde derved give den Arbeidsberettigede 6 Ugers Henstand med at skaffe sig de Folk, som han aldeles nødvendigt maa bruge til 1ste Mai, naar Huusmandsarbeidet falder væk. Det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse vilde være overmaade billig; rigtignok veed jeg, at Loven gjælder kun for indeværende Aar, men det er mit Princip, som jeg, efter Gyne, vil søge at forsægte, at man hverken i indeværende eller næste Aar eller nogensinde skal bestemme Noget, som er ubilligt.

Formanden: Jeg veed ikke om det er den ærede Landstingsmands Mening, at paastaae, at der i denne Sag nu skal nedsettes et Udvalg.

Nyholm: Nei, det er ikke min Mening. Jeg havde vel paa et tidligere Standpunkt ønsket, at Thinget vilde have nedsat et Udvalg; men da det ved den sidste Afstemning blev besluttet, at Sagen skulde gaae lige til 2den Behandling, vilde jeg her kun fremkomme med Antydning af et Endringsforslag, som jeg agter at stille til 2den Behandling.

Formanden: Jeg vil altsaa ikke af den ærede Landstingsmands Foredrag tage Anledning til i sin Tid at bringe Spørgsmaalet om et Udvalgs Nedsættelse under Afstemning.

Stampe: Jeg tillod mig under den indledende Behandling af denne Sag, at udtale den Mening, at der var en Uoverensstemmelse mellem det Princip, som gaaer igjennem det foreliggende Lovforslag, og Principet i den Hovedlov, hvortil det skal slutte sig, nemlig Loven af 4de Juli 1850 angaaende Aflosningen af Huusmandenes Pligtarbejde, og jeg skal bestræbe mig for med et Par Ord at motivere denne Mening. Loven af 4de Juli 1850 bestemmer i det sidste Afsnit af § 4, at, naar Aflosningen er begjært inden et Aars 1ste

Oktober, da skal den træde i Kraft det paa følgende Aars 1ste Mai, saafremt Aflosningssummens Størrelse til den Tid er endelig bestemt. Det foreliggende Lovudkast bestemmer derimod, at, naar Aflosningen begjæres hos vedkommende Formand inden 15de Januar 1851, saa skal den kunne træde i Kraft den 1ste Mai samme Aar, foraauidt Aflosningssummens Størrelse til den Tid er bestemt ved Aflosningsmandenes Kjendelse. Det forekommer mig saaledes, at Loven af 4de Juli forstaaer ved Aflosning ikke alene, at Arbeidet ophører, men ogsaa at Aflosningssummen indtræder eller begynder at løbe, hvorimod Lovforslaget ved Aflosning forstaaer, at Arbeidet ophører, medens derimod Aflosningssummens Størrelse bliver in suspensio, bliver uafgjort. Men det forekommer mig, at disse to Momenter i Arbeidets Aflosning, Arbeidets Ophør og Aflosningssummens Indtræden, bør gaae Haand i Haand, og at det Modsatte aabenbart vilde være en Uretfærdighed imod den Arbeidsberettigede. For det Første maa man lægge Mærke til, at den Arbeidsberettigede, efterat det Arbejde er ophørt, som han hidtil har kunnet lade udføre ved Pligtarbejdere, jo er nødt til at træffe andre Foranstaltninger til at lade dette Arbejde udføre, og det forekommer mig derfor, at det er en billig Fordring af ham, at han maa vide, hvilke Pengestræfter han har at raade over til at lade dette Arbejde udføre. For det Andet maa man ogsaa lægge Mærke til, at det kan trække meget langt ud, inden han faaer denne Bished om, hvormange Penge han har at raade over til at lade Arbeidet udføre, eftersom Sagen kan blive indanket, og der staaer da intet Andet tilbage for ham, end at optage et Forstud hos den Arbeidspligtige; men til at betale slige Forstud, kan jeg ikke ansee denne pligtig, med mindre han der til udtrykkelig har forpligtet sig, og, naar Aflosningssummen da i sin Tid bliver bestemt, vil han som oftest komme i en vidtløftig Mellemregning med de Arbeidspligtige. Man kan jo tænke sig, at endeel af Husene ville blive ledige inden den endelige Kjendelse var falden, eller ogsaa, i Tilfælde af, at den endelige Kjendelse udebliver længe, at de Arbeidspligtige ville paadrage sig betydelige Restancer af den